

Hét Határ

Református hitéleti lap

XIV. évfolyam 9. szám

2010. szeptember

ÚJRA ITT AZ ISKOLA

„Erősödjete meg az Úrban és az Ő hatalmas erejében”
(Ef. 6,10)

A Pápai Református Kollégium Gimnáziumának Dadi Általános Iskolájában folytatjuk munkánkat a megépített alapokon a 2010/2011-es tanévben is. A stabilitás biztosítása, a hagyományok erősítése központi feladatunk. A 2013-ig tartó kompetencia alapú oktatási projekt is folytatódik. Most is figyelünk a tanulást segítő fejlesztő foglalkozások megszervezésére, ugyanakkor nagy figyelmet fordítunk a tehetséggondozásra is. Tantestületünk magas színvonalú munkájával biztosított a feladatok

évtől sikerül bevezetni, hogy a hónap utolsó hetének hétfőjén és péntekjén katolikus rend szerint tartjuk a templomi áhítatokat.

Szeretettel, személyes példamutatással, változatos, sokszínű programokkal tanítványainknak életre szóló ismereteket, keresztyén, keresztyény erkölcsi nevelést kívánunk nyújtani, munkánkra Isten áldását kérve. Alaptörvényünk a szeretet. Egész életünket, munkánkat: oktatásunkat, nevelésünket a jézusi tanítás tükrében végezzük. Arra törekszünk, hogy iskolánk szellemi erő legyen, meghatározó élmény, biztos támasz az életúton, viszonyítási pont és irányítás, ami előre, illetve felfelé mutat. Ezt pe-

kifogástalan elvégzése.

Tanulóink, természetesen, továbbra is – felekezeti hovatartozásuktól függően – választhatnak a református vagy katolikus hitoktatás között, kötelező feladatként a 4. és 5. osztályban egyházi éneket is tanítunk. Reggelente áhítattal kezdjük a napot. Hétfőn és pénteken a református templomban, hét közben az iskolában lelkészeink vezetésével, pedagógusaink és tanítványaink közreműködésével zajlik az áhítat. Az idei tan-

díg dolgos, munkás hétköznapjainkkal, ünnepeink megbecsülésével érhetjük el, mert a legszebb és legédesebb napok nem azok, melyeken valami csodálatos vagy izgalmas dolog történik, hanem azok, amelyek egyszerű, kicsi örömeiket hoznak, amik úgy követik egymást, mint ahogy gyöngyszemek peregnek le a zsinórról.

Bakiné Takács Irén
tagintézmény-vezető

LELKÉSZBEIKTATÁS KISBÉREN

A Kisbéri Református Egyházközség Presbitériuma szeretettel és tisztelettel meghívja Önt és szeretteit

lelkészbeiktató ünnepi istentiszteletére.

Az istentiszteletet 2010. szeptember 19-én,
vasárnap délután 3 órakor tartjuk a kisbéri református templomban,
mely alkalommal

FŐTISZTELETŰ STEINBACH JÓZSEF,
a Dunántúli Református Egyházkerület püspöke hirdeti az Igét, majd

NAGYTISZTELETŰ MÁTÉ LÁSZLÓ,
a Tatai Református Egyházmegye Esperese beiktatja tisztségébe
VAJTS TIBOR
megválasztott lelkipásztort.

Az ünnepségre és az azt követő szeretetvendégségre tisztelettel várja:
a Kisbéri Református Egyház
Elöljárósága
E-mail: vajs@freemail.hu

JÉZUS ISTEN FIA

Olvasandó: 1Jn 4,1-21

János apostol levelének negyedik fejezete nagyon fontos kérdéskörre irányítja a mi figyelmünket, „... vizsgáljátok meg a lelkeket, hogy azok Istentől valók-e...”

Az effajta vizsgálat mindig nagyon fontos, és időszerű, hiszen csak ez alapján ismerhetjük meg hitünk igazi voltát, azaz hogy hitünk van-e, vagy csupán kiüresedett vallásunk, vagy éppen ingatag hiszékenységünk? Mert még ha azt is mondjuk hiszünk, e hit nagyon sokféle lehet. Politikusok szeretik hangoztatni a keresztyén Európa és a keresztyén Magyarország jól csengő szlogenjét, de sajnos a valóság erősen mást mutat. Kevesen vannak az igaz keresztyének, még ha sokan mondják is magukat annak.

Milyen sok ember van, aki egyáltalán nem vallja magát keresztyénnek, aki más vallásokat, idegen tanításokat követ! Milyen sokan vannak azok is, akik ugyan megkereszteltettek egykoron, néha még a templomba is elmennek, de mindez számukra nem jelent igazából semmit, mert nem tudják, miben hisznek! Aztán ott vannak a rajongók, a hiszékenyek, akiket félrevezetnek, szánt szándékkal megtévesztenek a keresztyénnek tűnő, de valójában téves tanításokkal. Végül vannak a hit nélkül vallásos emberek, akik szinte mindig ott vannak a templomban, ismerik a Szentírást töviről-hegyire, csak éppen nem hisznek Isten ígében, mert az emberi ész foglyai, és számukra ami emberileg lehetetlen, az Istennek sem lehetséges. Sokan vannak ilyenek, még a bibliatudósok között is, akik számára a Szentírás csupán egy könyv a többi között.

Különböző lelkek, különböző hitvallásokkal, amelyek sokszor megtévesztően hasonlítanak az igaz keresztyén hitvallásra, de mégis mindig van bennük valami apró eltérés, amely által már nem azok, mint aminek látszani akarnak.

Az igaz keresztyének, Isten gyermekei ugyanis azt vallják, amit az apostol is leírt: „*hogy Jézus Isten Fia.*” Ilyen rövid és tömör a mi hitvallásunk, amelyet már az első keresztyének is vallottak, és amely hitből erőt és örömet meríthettek minden időben. Mert ez a pár szó, vagy egy kicsit kibővítve:

Jézus Krisztus Isten Fia Megváltó, mely görög mondat kezdőbetűiből a hal keresztyén jelképe is lett – szóval e pár szó csodálatos örömhírt hordoz minden embernek, és ennek az egész teremtet világmindenségnek.

Ez a pár szó ugyanis Isten szeretetét hirdeti mindenkinek. Azt a végtelen szeretetet, amellyel mennyei Atyánk szeret bennünket, hogy elküldte érteünk megszületett Fiát a mi Urunk Jézus Krisztust, és általa elvégezte a mi megváltásunkat.

A Názáreti Jézus életének eseményei ugyanis történelmileg rekonstruálhatóak. Bizonyítékok vannak arra, hogy Ő élt, hogy valóban sokakat tanított, amiért valóban a rómaiak által keresztre feszítettett. Mindez történelmi tény, amely nem elsősorban a hit kérdése, még csak nem is a keresztyén-ség kérdése, hiszen amint azt már többször elmondtam az iszlám vallás is elismeri Jézus Krisztust nagy prófétának, sőt még a keleti vallások legtöbbje is, ám e vallások egyike sem tekinti Őt Isten Fiának.

Mi keresztyének azonban Isten Fiának valljuk Őt, és ez nagyon fontos a mi számunkra. E hitvallással érthetjük csak meg Jézus Krisztus munkásságát, és mennyei Atyánk gondviselő szeretetét. Mert Jézus Krisztus szenvedése és halála egyaránt Isten szeretetét hirdeti nekünk. Az Ő vérenek kiontatása a mi bűneink bocsánatának egyetlen forrása, az újjászületés kegyelmének egyetlen lehetősége. Rajta kívül nincsen más.

Ezért olyan fontos, hogy megmaradjunk Őbenne, hogy hitünk bizonyossága minden tévtanítóval, és hazug lélekkel szemben szilárd alapon álljon és senki meg ne téveszthessen minket tetszetős szavakkal. Mert ha mi Istenben maradunk, Ő is bennünk marad, és általa megmaradhatunk az Ő szeretetében, és kegyelmében, amely által boldog örömmel várhatjuk még a végétől napját is, mert nincs mitől félnünk, hiszen megbocsátattak a mi vétkeink, igazak vagyunk Isten előtt, akikre üdvösség vár! Ezt jelenti Isten szeretete részesének lenni.

Amen

Bátki Dávid

KÁLVIN JÁNOS UTCA

Augusztus 22-től ez a felirat díszlik Lábatlan egyik utcájának házáin. Erre a vasárnapra szóló lábatlani gyülekezet meghívója, amit Ácsról tizenegyen fogadtunk el. A Gerenday Községi Házban Bellai Zoltán püspöki főtanácsos nyitotta meg a Kálvin kiállítását. Bizony, aki az utolsó percekben érkezett, már csak a folyosón, vagy éppen az udvaron kapott helyet. (A hely érdekessége: a lábatlani gyülekezet egykori patrónusainak és egyik főgondnokának kúriája, a híres kőfaragó család férfi tagjai mind reformátusok voltak, vállalkozásuk készítette többek között a debreceni gályarab- emlékművet, illetve a templomainkban látható reformáció négyszázados emléktábláját.) A templomi istentisztelet igei szolgálatát Steinbach József püspök úr végezte a 19. zsoltár alapján. A helybeli énekkar és a hittanosok szolgálata mellett- akik Kálvin életébe adtak bepillantást- Köntös László főjegyző tartott előadást. Arról beszélt, mennyi lehetőség rejlik a Kálvin-emlékekben. Éspedig befelé és kifelé egyaránt. Azaz mi magunk is újra megfogalmazhatjuk, kik is vagyunk, ugyanakkor a világ felé is nyithatunk. A templomból kivonulva a közeli utcához mentünk. Lábatlan történelmi magjában, az egykori, mára teljesen eltűnt várhoz vezető utca kapta Kálvin nevét. Itt az erdélyi és felvidéki testvérgyülekezetek és testvértelépülések küldöttei mondták el köszöntésüket, éneküket, népzenei feloldozásban zsoltárt hallgattunk, és Völner Pál köszöntötte az ünneplőket. Az utca elején egy hatalmas kötömbbe ágyazott Kálvin-dombormű őrzi az ünnep emlékét. Mi pedig szívünkben hordozzuk a felemelő ünnepség lelki töltését.

Gerecsei Zsolt, Ács

ÚJ SZOLGATÁRS A DADI GYÜLEKEZETBEN

Felvont szemöldökök, összeráncolt homlokok, tágra nyílt szemek kísérték a bejelentésem, miszerint a Dad és Bokod-i Egyházközségek segédlelkésze leszek. Rajtam is hasonló arcvonások jelentek meg, mikor megkaptam az értesítést, hogy „jelentkeztek a dadi lelkipásztornál.” S ahogy barátaimban úgy bennem sem az értetlenség, hanem a hely ismeretlensége volt, amely a kérdő tekintet formálta meg. Majd az „ismeretlenbe” tett felfedező látogatás, aztán a gyülekezettel történt első találkozás a pünkösdkor és a lelkészháaspárral való kapcsolattartás folyamatosan színesre festette a fehér foltokat.

Az idő közeledtével másfajta kérdések változtatták meg – most már a belső – ábrázatomat. Ugyancsak az ismeretlenbe való szembesülés barázdálta lelkemet. Életem egyik fordulópontjához érkeztem: elszakadás a régitől, belépés egy újba, az ismeretlenbe. Milyen lesz ez az új? Hogyan állom majd meg a helyemet? Mi módon fogok egy új közösség része lenni? Ilyen és ehhez hasonló kérdések foglalkoztattak a készülődségek perceiben. S miközben ezeken elmélkedem, hálás szívvel gondolok arra, hogy ezekre a kérdésekre Dadon és Bokodon, az itt élő emberek között fogok választ kapni. Akik között azt Istent szolgálhatom. Akikkel együtt

„épülhetek az Isten hajlékává a Lélek által”. (Ez efezusi gyülekezetnek írt gondolat volt a pünkösdi igehirdésem vezérlője) Régóta örülök annak, hogy

az út amely huszonöt éve egy erdélyi kisvárosban indult, majd kisebb kanyarokkal egy nyugat-magyarországi városban haladva tovább a budapesti református Teológián keresztül a Dad és Bokodi Református Egyházközségben

érkezett és onnan folytatódik tovább. Örülök, mert hiszem, hogy Gondviselőm jóakarata volt, hogy a szolgálat és egyáltalán a nagybetűsnek nevezett élet első lépéseit ezen a helyen tehetem meg. S abban is bízom, hogy a gyülekezetek számára is terve van Istennek a segédlelkészi évemmel. Örömet növeli, hogy az Egyházkerület hat egyházmegyéje közül a Tatai lett otthonom. Nemcsak azért, mert természetbarát lévén sok kincse van az egyházmegye által felölelt területnek, hanem azért is, mert több, számomra kedves személyt is ide kötődik valamilyen módon: gyülekezetem lelkipásztora Jakab Bálint, aki Etéről érkezett hozzánk; kedves tanárim, akik itt szolgáltak vagy szolgálnak: Herczeg Pali bácsi, Németh Dávid, Szabó Előd; volt és jelenlegi teológustestvérek: Roboz Péter jelenleg Kocson szolgáló lelkipásztor, Heteyi Móni Rédéről, Horváth Mariann Nagyigmándról és a szívemhez nagyon közel álló fiúk a Dunaalmási Lakóotthonból valamint az ott dolgozók Martonné Lívia vezetésével. Remélem, hogy ez a névsor mostantól sok névvel gazdagodik.

Miklósi Hosszú Ödön Koppány

TÁBOR A "KISISKOLÁBAN"

Több éve már, hogy üresen áll a nagyigmándi Református Egyház tulajdonában lévő Petőfi S. úti iskola, vagy ahogyan még most is emlegetik „kisiskola”.

Régóta terveztük egy iskola előkészítő tábor megszervezését, s alkalmas helyet keresve jutott eszünkbe a „kisiskola”.

Sugár Tamás tiszteletes úr és a presbitérium nyitott szívvel fogadták kérésünket és 2 hétre ismét birtokba vehették a gyermekek a tornatermet, a hatalmas udvart, a tantermet és kipróbálhatták milyen lesz, ha majd szeptemberben átlépik az iskola küszöbét.

Milyen lesz tornasorban sorakozni, átlőzni testnevelés órára, milyen lesz sokáig egyhelyben ülni és figyelni, gyűjteni az ügyes és okos kártyákat és folytatódhatna a sor a számtalan iskolai „fortélyal”.

Mind a magunk, mind a gyermekek nevében hálás szívvel szeretnénk megköszönni, hogy lehetőséget biztosítottak terveink megvalósításához, mely által talán sikerült hozzájárulni ahhoz,

ahogy a táborban résztvevők könnyebben vegyék az iskolakezdés akadályait.

**Váradi Adrienn
Körmendi Beáta**

TÁBOR BANÁN

A banai és bábolnai gyülekezet nagy örömeire idén sem volt elég egyetlen napközis gyerektábor. Akkorra volt az érdeklődés a fiatalok körében az

Itt szeretném megköszönni a Rákóczi Szövetség anyagi támogatását is, valamint szeretnék köszönetet mondani minden kedves testvérünknek aki anya-

evangelizációs kézműves tábor iránt, hogy két külön időpontban is meg kellett szervezni. Egyszer július elején jöttünk össze, másodsor pedig nyár végén, egy héttel az iskolakezdés előtt. Mindkét tábor témája az volt, hogy hogyan ismerjük meg az Istent, és milyenek ismerjük meg Őt. A gyerekek egyedi látásmódja és lelkesedése nagyon üdítő.

giakkal, munkájukkal és imádságukkal támogatták ezeket az alkalmakat. Miközben ezeket a sorokat írom még javában folyik a tábor, s bár nem szeretnék előre inni a medve bőrére, hadd mondjam el azt is, hogy ha az Isten éltet bennünket, és jó időt ad nekünk, akkor a hétvégén, vasárnap délután a tábort közös szalonnasütéssel zárjuk.

MVP

SZABADIDŐPARK ÁCSON

Ácson a Pénzásás városrészben szabadidőparkot és játszótérrel avattak augusztus 20-án. Ezen a területen egy családi ház állt, amit egykor Szabó Gyula presbiterünk megvett és a gyülekezetnek adományozott, azzal, hogy ott gyülekezeti házat alakítsanak ki, és havonta istentiszteletet tartsanak. Ezt a funkcióját éveken át betöltötte az épület, később azonban annyira leromlott, hogy 2005-ben el kellett bontani. Civil kezdeményezésre az önkormányzat megkereste a gyülekezetet, hogy a városrész központjában fekvő telket nem engedné-e át szabadidőpark céljára. A presbitérium a telket el nem adta, de hosszú távú bérleti szerződést kötött az önkormányzattal. Természetesen bérleti díjat nem kért érte, csak azt, hogy a pénzásási iskolában havonta tarthassanak istentiszteletet.

Két év munkájával, nagy civil összefogással annyira elkészült a park, hogy birokba vehették a gyerekek és a pihenni vágyó felnőttek. További tervek is vannak a park és játszótér bővítésére. Az avatáson a lelkes Isten áldását kérte a létesítményre, és kérte, hogy amint egykor egy család, majd egy gyülekezet, úgy most az egész város közösségét szolgálja.

EMBERSÉG A BAJBAN

Rendhagyó gyülekezeti kirándulás tapasztalatai

Augusztus 14-én az ácsi gyülekezettel a szokásos éves kirándulásunkra indultunk. A cél a Kis-Balaton környéke volt. Szerettük volna körbejárni ezt a rendkívül sok természeti és kulturális értéket őrző tájat. Vidáman indultunk, Balatonkeresztúrig semmi se zavarta meg kedvünket. Ott elromlott az autóbuszunk. A benzinkútnál töltöttünk csaknem öt órát. Az első jóleső tapasztalat itt ért. Miközben ott vesztegeltünk, és az autópálya kietlen környékét nézegettük, a benzinkút dolgozói siettek a segítségünkre. Minden általuk ismert környékbeli buszost, szóba jöhető vállalkozót, sofőrt felhívtak, hogy mentesítő járatot szerezzenek. Nem rajtuk múltott, hogy nem sikerült, de jól esett a gesztus is. Azután a benzinkút büféjében az ott dolgozók nyugtattak meg minket: maradjunk csak bátran az árnyas asztaloknál, akkor is, ha semmit

sem fogyasztunk. Újabb bizonyág: vannak emberséges emberek. Később ugyancsak az ott dolgozók ajánlották, hogy „unalomból” sétáljunk be a faluba, már akinek van kedve, vagy bírja a lába. Készséggel elmagyarázták az utat, a körülbelüli távolságot. Akik elindultunk, valóban jól sétáltunk, megérkeztünk a faluba, eljutottunk a Balaton partjáiig. Itt egy fizető strand kapuja választott el attól, hogy legalább a parton leülhessünk. A pénztárnál két fiatal ült. Amikor elmondtuk esetünket, készséggel engedték meg, hogy belépődíj fizetése nélkül menjünk be a strandra, ülünk le, legalább lássuk a vizet... A melegben és a hosszú séta után felüdülés volt az együttérzés, és a „semmibe nem kerülő” segítség.

Amikor az autóbusz elkészült, tovább indultunk. Természetesen néhány program kimaradt, a többit is gyorsabb tempóban tettük meg: Zalaváron megnéztük a Kis-Balaton Bemutató Háza, ahol a környék természeti és történelmi érté-

keit összefoglalva láthattuk egy kellemes filmvetítéssel lezárva. Kápolnapusztán a bivalyrezervátumban sétáltunk és élveztük a dagonyázó, majd a lomhán elinduló bivalycsorda látványát. Balatonszentgyörgyön a Csillag vár volt utolsó állomásunk. Itt a végvári életet bemutató panoptikum, a katonaruhákba öltöztetett babák és a csárda körül elhelyezett régiségek látványa gyönyörködtettek bennünket. No meg a vacsora ízei! Sokan voltunk kíváncsiak a „dödőllére” – és nem is csalódtunk benne! De aki gulyást, bablevest kért, az is ingyenséget kapott, megtoldva egy ízletes lán-gossal.

Mindezek csak némileg kárpótoltak a nap kiesett részéért, de számomra nagyon jó volt tapasztalni, hogy még mindig vannak olyanok, akik ismeretlenül, gesztus-értékűen, vagy emberségből odafordulnak a bajbajutottak felé.

Gerecsei Zsolt, Ács

„...VERY GOOD”

Angol Nyelvű Bibliatábor Rédén

Július közepén hat csodálatos napot töltöttünk el a Rédéhez közel található Lesalja Major területén. Az utolsó napon a *Milyen volt a tábor/ What was the camp like?* plakátról idézek néhány résztvevői megnyilvánulást: „Nagyon tetszett a tábor. Felejthetetlen élmény volt számomra a tanárok, a közös éneklés és a közös játékok.” – írja Horváth András.

“The camp was great and I’m happy because I could participate in it. (But the football was terribly tiring.)” - teszi hozzá valaki nyilván az emeltszintű

Our Father (Mi Atyánk) elmondásával és angol nyelvű énekekkel a vendégfogadó nagytermében. A fogadó stílusos épületei, hatalmas zöld területe és árnyékos zugai ideális terepet nyújtottak a tanuláshoz és a játékos egyaránt.

A reggeli áhítat után kezdetét vették az angolórák. A tábor tanárai Andrew Fraser, lelkész, Margaret Fraser nyugdíjas szociális munkás, Donald Fraser angoltanár és Kenny Macleod lelkész voltak. Mindnyájan a gyönyörű és esős skót felföldről érkeztek, mindnyájan kötődnek a magyar emberekhez és ismerik a református

zásra. Kagylófigurák, indián álomcsapdák, grafikák, burgonya figurák készültek a tábor egész területén. Lunk Júlia, Amerikában élő, magyar festőművész grafikák és festmények készítésébe vezette be a nagyszámú érdeklődők csoportját. Kenny a baseball-hoz hasonlító ütő nélkül is játszható sport megtanításával érte el azt, hogy a hetet futkosással kellett eltölteni (cserébe megtanulhatott egy moldvai táncot). Ezeken túl volt még filmnézés, tánc és focibajnokság.

A hét végén többen kérték a jelentkezési lapokat a következő évre,

csoportból.

“Közös éneklés, jó társaság, lelkes focisták, ügyes művészek. Köszönöm, hogy itt lehettem.” – olvashatjuk a névtelen feliratot.

Hétfőtől szombatig 48 fiatal és 12 főből álló tanár-tolmács-segítő csoport kezdte a napot minden reggel az

egyházat. Mindez kiegészülve hitükkel jó alapot biztosított arra, hogy értő módon foglalkozzanak a napi két nyelvórán és egy bibliaórán a nagyrészt rédeiekből és kisebb részt dudariakból álló jókedvű diáksereggel.

Ebéd után lehetőség nyílt a labda kergetésére, és számos egyéb foglalko-

valamint a tanárokkal és segítőkkel önkéntelenül arról beszélgettünk, hogyan tudjuk a tábort tovább fejleszteni. A folytatás reményében idézem egyik résztvevő címben is szereplő értékelését: „Yes, it is very good.”

SZÓLJON TEHÁT AZ ORGONA

Augusztus 28-án, szombaton délelőtt 11 órakor hálaadó istentiszteletet tartottak a szlovákiai Csallóközarányoson, Ács testvérgyülekezetében. Hosszú idő, mintegy harminc év némaság után újra megszólalt az orgona az aranyosi templomban. Amint Tanító Péter lelképásztor elmondta, a több mint száz éves hangszer felújítására öt évvel ezelőtt egy gyülekezeti tag gondolt először, és adakozott is e célra. Testvérünk azóta elhunyt, de szándéka megvalósult: adakozásból és egy nagyobb összegű támo-

gatásból megújult az ősi hangszer. Komoly feladat volt a sérült, beázott hangszer javítása. A hálaadó alkalmon Szotyori-Nagy Gábor gödi lelképásztor hirdette az ígét a 84. zsoltár alapján. Kiemelte, hogy a zsoltáros más tájékozódási pontot talált, mint korunk embere: Istent és az ő templomát. Ezért lett valóság számára a zsoltárban felbukkanó boldogság. A kíséretében jött gödi énekkar szolgálata tette színesebbé az alkalmat. Ifj. Szotyori-Nagy Gábor orgonaművész ujjai alól Liszt Ferenc 167.

discéret feldolgozása szólalt meg az orgonán: Jöjj, mondjunk hálaszót... A gyülekezet és a meghívott vendégek egyaránt érezték a hálaadás boldog lehetőségét. Istentisztelet után a kultúrházban szeretetvendégségre várták a jelenlévőket. Az ácsi testvérgyülekezet Molnár László gondnok és Gerecsei Zsolt lelképásztor képviselték Aranyoson.

PÁLÓCZI ÉV 2010

Császáron megtekinthető Pálóczi Horváth
Ádám életútját és munkásságát bemutató
vándorkiállítás.

Érdeklődni a következő telefonszámokon lehet.

06-34/376-065

06-30/680-3015

HEIDELBERGI KÁTÉ

31. KÉRDÉS: Miért nevezzük Krisztusnak, azaz Felkentnek? Azért, mert őt az Atya rendelte, és Szentlélekkel felkente a mi legfőbb prófétánkká és tanítónkká, ki nekünk a mi váltságunk felől Istennek titkos tanácsát és akaratát tökéletesen kijelentette, és a mi egyetlenegy főpapunkká, ki az ő tés-tének egyszeri áldozatával minket megváltott, és érettünk az Atya előtt könyörgésével szüntelenül közben-jár, és örökkévaló királyunkká, aki minket Igéjével és Szentlelkével kormányoz, és a nekünk szerzett váltságban oltalmaz és megtart.

32. KÉRDÉS: És téged miért nevez-nek keresztyénnek?

Azért, mert hit által Krisztusnak tag-ja és így az ő kenetének részese va-gyok, azért, hogy az ő nevét valljam, magamat neki élő hálaáldozatul ad-jam, és hogy ebben az életben a bűn és a Sátán ellen szabad lelkiismeret-tel viaskodjam, ez élet után pedig az örökkévalóságban Krisztussal minden teremtményen uralkodjam.

33. KÉRDÉS: Miért nevezzük Krisz-tust Isten egyszülött Fiának, ha mi is Isten fiai vagyunk?

Azért, mert egyedül csak Krisztus Istennek örök természete szerint való Fia; minket pedig Isten óérette, kegyelemből fogadott gyermekeivé.

34. KÉRDÉS: Miért nevezed őt mi Urunknak?

Mert ő mind testünket, mind lelkün-ket a bűntől és a Sátán minden hatal-mából nem aranyon vagy ezüstön, hanem az ő drága vérén váltotta meg és tette a maga tulajdonává.

35. KÉRDÉS: Mit jelent az, hogy fogantatott Szentlélektől, született Szűz Máriától?

Azt, hogy Isten örökkévaló Fia, aki valóságos és örök Isten, és az is marad, Szűz Máriának testé-ből és véréből a Szentlélek munkája által igaz emberi természetet vett fel avégett, hogy egyben Dávidnak való-ságos magva, és az ő atyjafiaihoz mindenben hasonlatos legyen, kivéve a bűnt.

VÁLASZD A DADI ISKOLÁT!

Például ezért.

Az átlagosnál alacsonyabb osztálylétszámoknak köszönhetően nyugodt, **családias légkörben**, a szülőkkel személyes kapcsolatot tartva végezzük oktató-nevelő munkánkat.

Biztosítjuk a **napközi és tanulószobai foglalkozást** is, órarendbe építve tanítjuk a néptáncot.

A szabadidő hasznos eltöltése érdekében a délutáni foglalkozások széles skáláját kínáljuk diákjainknak:

alsós, felsős matematika szakkör, rajz szakkör, német szakkör, tömegsport, atlétika, zeneoktatás, lovaglás, úszás, korcsolyázás.

Nagy gondot fordítunk arra, hogy tanulóink mind a körzeti versenyeken, mind a református iskolák számára szervezett versenyeken részt vegyenek:

a Bolyai matematika versenyen 3., a bokodi anyanyelvi versenyen 1. és 3., a Lengyel József matematika versenyen 2. helyezést értek el, részt vettünk és dobogós helyezést értek el tanítványaink a környei tanulmányi versenyeken is.

A Baar-Madas Református Gimnázium által rendezett **irodalmi pályázaton országos első helyezést** értünk el, és szintén ebben a körben **országos döntőbe jutottunk angol nyelvből** is. Megmérték magukat tanulóink az őszi **kecskédi sportversenyeken, a református iskolák futballtornáján is.**

Az egészséges életmódra neveléshez kapcsolódóan nagysikerű, változatos programokkal szerveztük meg az **egészségnapot** is. Fontosnak tartjuk, hogy tanulóink óvják, szépítsék környezetüket. Minden tanulónk részt vett a **hulladékgyűjtésben. Tisztasági verseny** is folyik iskolánkban.

Iskolai közösségünk erősítése is fontos célunk. Közös programjaink hagyományosan: **magvető és arató tábor, iskolakirándulás, táncház. Diákönkormányzatunk nagy sikerű játékos délutánt szervez Mikulás ünnepére, karácsony megünneplése.**

Falunk közösségi életébe is igyekszünk bekapcsolódni. Nemzeti ünnepeinken **tanítványaink hazafias érzését is erősítve** műsorral szolgálunk, de segítünk az **idősek napjának** lebonyolításában is.

Nagy megtiszteltetés volt iskolánk számára, hogy az **egyházkerületi hittanversenyt** lelkészeinkkel közösen megrendezhettük. A versenyen első, második és harmadik helyezést is elértek tanítványaink.

Várjuk mindazon szülők gyermekeit iskolánk minden évfolyamán, akik magukénak vallják és elfogadják a keresztyén elveken nyugvó, szilárd erkölcsi alapokat biztosító oktató-nevelő programunkat.

Bakiné Takács Irén
tagintézmény-vezető

GYEREKSAROK

A vízből kihúzott gyermek

Néhány hónappal ezelőtt egy kisfiúról, Izmaelről írtam nektek, akit megmentett az Úr.

Amikor valaki nehéz helyzetben van, szomorú, gyakran sír. Amikor téged megbántanak, nem értenek, nem hallgatnak meg, te is sírva fakadsz tehetetlenségben. A sírás azonban néha életmentővé válik Isten kezében, mint ebben a jól ismert ószövetségi történetben.

Minden családban öröm, ha új gyermek érkezik. Örülnek annak, hogy egészsé-

Hány ima szállt Isten felé a szülők és a testvérek ajkáról. Egy nap az apa egy kosarat készített

amit szurokkal és gyantával vízhatlanná tettek. Óvatosan beletették az alvó gyermeket, és a felkelő nap fényénél vízre bocsátották a kosarat. Mirjám nem akarta elengedni kisöccsét, ezért futott a kosár után. A Nap már magasan járt, amikor a kislány hangokat hallott. A fáraó és barátnői fürödtek a közelben. Ebben a pillanatban a kosár megállt és a baba felébredt és sírni kezdett. A lányok felnyitották a kosarat és megpil-

lantották a kisfiút. Azonnal megkedvelte a hercegnő és mindjárt gondoskodni kart róla. Az ügyes Mirjám saját anyukáját ajánlotta dajkának. A fáraó palotájába került a gyermek és új nevet kapott: Mózes, ami azt jelenti vízből kihúzott. Mózes tehát megmenekült Isten akaratából és sok-sok év múlva a zsidó nép vezetője lett. Isten azáltal mentette meg Mózes, hogy sírni engedte. Ő a te sírásodat is hallja és hidd el, ha hiszel Őbenne, ő vigasztalást, vigasztalót küld. Ő meg tud menteni téged úgy, mint Mózes a veszedelemtől, bajból. Mondd el neki bátran gondjaidat imában és bizz benne, Ő megadja a menekülés útját.

Mózes megtalálása - Ismeretlen festő 18. század

ges, kedves, jó baba. Mindenki szeretné kicsit dajkálni, simogatni. Egyiptomban, Gósen földjén is nagy volt az öröm, hiszen az egyik zsidó családban megszületett a harmadik gyermek. De örömükbe

félelem is vegyült, mert ők ott Egyiptomban rabszolgaként éltek. A fáraó, Egyiptom királya

gyűlölte a zsidókat, meg félt is tőlük. Legszívesebben megölte volna valamennyit, de szükségük is volt rájuk. Gonosz bosszút tervelt ki. Minden fiú babát meg kellett ölni.

Gondolhatod, micsoda ritka vendég volt a nevetés a zsidó között. Ebben a családban, ahol a

harmadik gyermek született, a szülők eltitkolták a gyermeket. Három hónapig tudták rejtegetni, de a hangja egyre erősebb lett és félték, hogy elárulja. Mit tegyünk? Hová rejtjük?

Jozef Bernwallner—1849 Mózes megtalálása

ISTENTISZTELETEK

Ács vasárnap	10.00 és 18.00
Ászár vasárnap	10.00
Bana vasárnap	9..30
Bábolna vasárnap	11.00
Bokod vasárnap	9.00
Csép vasárnap(vagy bibliaóra)	9,00
Császárr vasárnap	10,30
Dad vasárnap	10,30
Ete vasárnap	11.00 és 14.30
Kisbér vasárnap	9.30
a hónap első vasárnapján	15.15
Kisigmánd	11.00
Kömlöd vasárnap	10,00
Környe vasárnap	9,00
Környebánya a hónap első vasárnapja	13,00
Nagyigmánd vasárnap	10.00
Oroszlány vasárnap	14,00
Réde vasárnap	10.00 és 14.00
Szakszend vasárnap	9.00
Tárkány vasárnap	14.00
Vérteskethely vasárnap	9.15

A szórvány területeken**Bakonysárkány** a hónap második vas. 16.00**Bakonyszombathely** a hónap első vas. 16.00**Hánta** a hónap első vas. 11.00

Ismét Dadon köszönhetjük az
Oroszlányi Evangélikus Gyülekezet Énekkarát.

2010. szeptember 5-én 16.00-kor

a dadi református templomban

a nyári németországi koncertkörút anyaga hangzik

fel. (Erlebach, Schütz, Ruppel, Scarlatti, Bruckner,

Halmos László, Silcher, Viadana, Bárdos, Elgar,

Saint-Saëns, Charles Fisher, Szokolay és Kodály

művei)

Vezényel:

Milán Zoltánné

A koncertre belépődíjat nem szedünk, de adományo-

kat szívesen fogadunk, ugyanis az énekkar a teljes

bevételt a Pápai Református Kollégium Dadi

Általános Iskolája számára ajánlja fel.

Szeretettel hívunk és várunk mindenkit!

A dadi iskolásokra és szüleikre feltétlenül

számítunk!

AZ ANYAKÖNYVBEN OLVASTUK

Ács: Megkeresztelték: Tóth Gergőt, Fegő Marcellt,
Gasztonyi Dominikot, Böröcz-Katona Aisát,
Jankovics Ádámot

Házasságot kötött: Gyivicsán Gábor és Lőrincz Andrea,
Unfer János és Szalai Virág, Ördög Csaba és Róka Adrienn

Eltemették: Konzola Istvánt, ö. Rigó Lászlónét,
ö. Bédi Gergelyné

Ászáron: megkereszteltük: Váli-Tóth Dórát

Bana: megkereszteltük Szalontai Bencét

Bokodon: Szent keresztségben részesült:

Csákvári Hanna, Bognár Botond Tamás, Brandl Anna

Császárr: eltemették Tompos Lászlót, Bialos Lászlónét,
Harangozó Istvánnét

Házasságot kötött Tóth Imre és Haris Ágnes

Megkeresztelték Kelemen Dánielt, Bakó Vandát,
Bakó Nórá

Ete: Házasságot kötött: Fábíán Attila és Fellegi Anna,
Baráth Gábor és Gáspár Szabina

Kisbéren: megkereszteltük: Balom Zitát

Eltemették: Samu Ferencné

Kömlöd: eltemették

Kaszás Istvánné Kiss Saroltát (Kiss László tanító leányát)

megkeresztelték Iró Lászlót, Nyulasi Friderikát

Környe: megkeresztelték Vadas Renátát

Nagyigmánd: Megkereszteltük: Maráz Reginát

Házasságot kötött: Szijj Sándor és Bálint Aranka

Körmendi Csaba és Körmendi Beáta

Vörös Vince és Pozsonyi Renáta

Oroszlány: eltemették Mátyus Istvánt

megkeresztelték Aidan Duran Segarrát,

Sallai Blanka Zsófiát

Réde: Megkereszteltük: Zsebő Zsuzsanna Napsugárt

Eltemették: Zsargó Józsefnét

Újságunkat – hirdetőinknek és alapítványunk támogatóinak köszönhetően – ingyenesen juttatjuk el olvasóinkhoz !

Hét Határ Református hitéleti lap. Megjelenik minden hónap első vasárnapján Ács, Ászár,Bana, Bábolna Bokod, Csép, Császárr, Dad, Ete, Kisigmánd, Kisbér, Kömlöd, Környe, Környebánya, Nagyigmánd, Oroszlány, Réde, Vérteskethely, Szakszend, Tárkány reformátusai közt

Kiadó: " Közelebb Egymáshoz " Alapítvány 2854 Dad, Fő u. 28. Felelős kiadó: **Gerecsei Zsolt** elnök 2941 Ács, Fő u.71.

Szerkesztőség: 2853 Kömlöd, Perczel u. 26. tel.: 06-34/578-503 fax.: 06-34/470-543 email.: hethatarlap@freemail.hu

Felelős szerkesztő: **Bogáth István** Nyomtatás: MONTÁZS Press Kft. Oroszlány tel.: 20/454-35-41 Molnár Ferenc ügyvezető

Internet elérhetőség: <http://refdunantul.hu/lap/hethatar>

ISSN 1417 - 7641